

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3677/06
22.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava, Regionalni centar Beograd, broj 413.9-51/2006-02 od 04.06.2006. godine, u predmetu poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava, Filijala Stari Grad broj 413-9/11-T-2006-018 od 10.02.2006. godine, kojim je tužiocu utvrđen za poreski period od 01.12.2005. godine do 31.12.2005. godine, porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 10.289.256,00 dinara i prethodni porez u ukupnom iznosu od 18.241.323,00 dinara uz pravo na povraćaj poreza na dodatu vrednost za isti poreski period u iznosu od 7.952.067,00 dinara. Istim rešenjem prvostepenog organa od 10.02.2006. godine naloženo je da više vraćeni PDV po poreskoj prijavi tužilac uplati na uplatni račun naveden u dispozitivu rešenja u roku od 8 dana od dana prijema rešenja, sa kamatom koju je dužan da sam obračuna i uplati od datuma povraćaja do datuma uplate PDV-a, kao da poslovne evidencije u svemu usaglasi sa utvrđenim porezom na dodatu vrednost i prethodnim porezom prema ovom rešenju.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, ističući da upravni organi u provedenom postupku nisu u potpunosti utvrdili činjenično stanje, pa je samim tim došlo i do pogrešne primene materijalnog prava. Navodi da je tužilac kupcu "BB" izdao avansni račun 50764/05 od 07.08.2005. godine, te da je isti propisno evidentiran na odgovarajućim kontima glavne knjige preduzeća, odnosno tužilac je u potpunosti postupio u skladu sa članom 3. stav 1. tačka 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost, jer je za izvršen promet po avansnom i konačnom računu izdatom navedenom kupcu obračunao i iskazao porez na dodatu vrednost u poreskim prijavama. Smatra da je u potpunosti postupio u skladu sa članom 42. stav 2. istog Zakona, jer je dao napomenu da je promet obavljen po avansnom računu sa naznakom tačnog broja, datuma i iznosa. Tuženi organ je osporio formu konačnog računa i konstatovao da isti nije izdat u skladu sa članom 12. stav 3. Pravilnika o određivanju slučajeva u kojima nema obaveze izdavanja računa i o računima kod kojih se mogu izostaviti pojedini podaci. Ukazuje da obzirom da navedeni zakon kao i podzakonski propisi ne propisuju formu konačnog računa, to je tuženi organ pogrešno i netačno utvrdio činjenično stanje, pa samim tim pogrešno primenio odredbe Zakona o porezu na dodatu vrednost. Tužilac ne osporava da je prema evidenciji primljenih računa obuhvaćen i u konačnom računu "VV", ali nalazi da je trebalo umanjiti prethodno plaćeni porez za iznos poreza na dodatu vrednost iskazanu u avansnom računu, s obzirom da se može zaključiti da nije postojao prethodni porez na tim računima, za ovog dobavljača. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi, kao i da mu se nadoknade troškovi postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja, navodeći da je isto zakonito, pa je predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja pravilno je tuženi organ svojim rešenjem odbio, kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu na rešenje prvostepenog organa od 10.02.2006. godine, dajući za svoju odluku dovoljne i jasne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, jer je prema stanju spisa predmeta i nespornom kod tužioca proveden postupak terenske kontrole pravilnosti obračuna plaćanja poreza na dodatu vrednost za period od 01.12.2005. godine do 31.12.2005. godine i to dana 03.02.2006. godine o čemu je sačinjen zapisnik broj 413-9/11-T-2006-018, u spisima predmeta i to uz učešće ovlašćenog lica - direktora tužioca koji je isti primio, te iako poučen da ima pravo da u roku od pet dana podnese primedbe, to nije učinio. U postupku terenske kontrole je utvrđeno da tužilac ne poseduje verodostojnu dokumentaciju shodno odredbama člana 12. stav 3. Pravilnika o određivanju slučajeva u kojima nema obaveze izdavanja računa i o računima kod kojih se mogu izostaviti pojedini podaci ("Službeni glasnik RS", br. 105/04 67/05) za izvršen promet dobara prema izdatom računu br. 53714 od 31.12.2005. godine kupcu "BB". Naime, u konkretnom slučaju promet je izvršen po avansnom računu broj 50764/05 od 07.08.2005. godine, a prema navedenoj odredbi Pravilnika u konačnom

avansnom računu broj 50/04/03 od 07.08.2003. godine, a prema navedenoj uredbi Pravilnika u konačnom računu u kojem obveznik iskazuje ukupan iznos naknade za izvršen promet dobara i usluga, ukupan iznos naknade umanjuje se za iznos avansnih uplata, a iznos poreza na dodatu vrednost koji je obračunat na ukupan iznos naknade, umanjuje se za iznos PDV-a koji je obračunat na iznose avansnih uplata, pri čemu je tužilac iskazao smanjenje iznosa poreza na dodatu vrednost na osnovicu u iznosu od 5.564.453,29, te smanjenje iznosa na ime obaveze za PDV u iznosu od 1.001.602,59 dinara, a za šta ne poseduje verodostojnu dokumentaciju u skladu sa članom 37. stav 1. tačka 3. Zakona o porezu na dodatu vrednost. Takođe tužilac je izvršio prodaju dobara kupcima sa teritorije Republike Crne Gore i to "GG" i "VV" u ukupnom iznosu od 1.096.236,00 dinara, a ne ispunjava uslove za ostvarivanje poreskog oslobođenja kod poreza na dodatu vrednost sa pravom i bez prava na odbitak prethodnog poreza, odnosno za poresko oslobođenje iz člana 24. stav 1. tač. 2. i 3. Zakona o porezu na dodatu vrednost ("Službeni glasnik RS", br. 84/04 i 86/04), jer nije vodio posebnu evidenciju o ovom prometu propisanu članom 3a. Pravilnika o obliku, sadržini i načinu vođenja evidencija o porezu na dodatu vrednost ("Službeni glasnik RS", br. 107/04).

Sud je cenio sve navode tužbe za koje je sa iznetih razloga našao da su neosnovani i bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja. Zahtev tužioca za naknadu troškova postupka sud je ocenio neosnovanim, jer je odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) propisano da u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 22.11.2007. godine, U. 3677/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS